Eo est oĩno tendendũ·ad id oĩa ꝯsilia nr̃a re
ferẽda·bonoꝝ sũma deus nobis est. Deꝰ no
bis est summũ bonum. Neqꝫ infra remanen
dum est neqꝫ vltra q̃rendũ Alterũ em̃ peri-
culosũ·alteꝝ nullũ est·Age nũc iuestigemus
vel potiꝰ attẽdamꝰ Presto em̃ est et facilme
videt᷑. vtrum hijs sentẽcijs ex euãgelio atqꝫ
apso ꝓlatis etiã testamẽti veteis auctoritas
ꝯgruat·Quid dicã de supiore sentẽtia cũ ma
festũ sit oĩbꝫ eã de lege q̄ ꝑ moysen data est
esse deprompta ; Ibi ei scriptum est·diliges
dñm deũ tuũ ex toto corde tuo et ex tota aĩa
tua et ex tota mẽte tua. Quid autẽ illi qđ ab
apso dictũ est ꝯpare de veteri testamẽto pos
sim. ne diucius quererẽ ipse subiecit. Cũ em̃
dixisſ; nulla tribulacõe·nulla angustia·nulla
ꝑsecucõe·nulla ncc̃itate inopie corpaꝶ·nullo
picu lo nullo gladio nos a caitate xp̄i sepaꝛi
stati subiunxit sic scriptũ est Quia propt́ te
mortificam² tota die. estimati sumꝰ sić oues
occisiõis Hec illi solent a corruptoribꝫ scrip
turarũ immissa esse dicé vsqꝫ adeo nihil habẽt
qđ ꝯtradicãt. vt h̃ miseri respõdé cogant᷑. ħ
quis nõ ĩtelligat·ꝯuictoꝝ hoĩm aliã nõ esse
potuisse vltimã vocẽ· A quibꝫ tñ quero·vtꝝ
istã sententiã in vetei testamẽto esse negent·
an nõ ꝯgruere sentẽtie aplice affirment. Ad

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG